

Narració: EN DANIEL I LA BALENA BELUGA

Fa uns anys, una balena beluga es va creuar amb la ruta que feia un vaixell en el que navegava tot sol un mariner anomenat Daniel i que vivia a l'Antàrtida.

En Daniel va veure que l'animal s'apropava al seu vaixell i va sentir curiositat. Al llarg dels seus viatges, s'havia creuat moltes vegades amb balenes però encara no havia vist mai tant de prop aquella espècie. Com de molt jove havia jugat amb l'equip de rugby de la seva escola, portava de record una pilota que li van regalar els seus companys i sense pensar-ho gaire, li va tirar a la Beluga i sorprenentment el cetaci l'hi va tornar, com si fos un gos jugant. Així ho van seguir fent, durant una bona estona però de cop es va parar el motor del vaixell. S'estava fent de nit i potser s'havia espatllat doncs va recordar que feia setmanes que tocava fer la revisió de l'embarcació i malauradament se li va oblidar.

Per sort portava la radio connectada i va demanar ajuda per tal de que l'anessin a rescatar. Com estava força lluny de la costa el van avisar de que trigarien almenys 6 ó 7 hores en arribar per remolcar-lo. Va anar a buscar un parell de mantes per abrigar-se, començava a fer molt de fred a mida que es feia fosc. Es va quedar molt sorprès en veure que el mamífer marí encara l'estava esperant a que li passés la pilota. Semblava com si es coneguessin de tota la vida i fossin grans amics. En Daniel es sentia molt afortunat de gaudir de la companyia d'un animal tan simpàtic i carinyós com aquell, que l'acompanyava sota la llum de la lluna plena que hi havia aquella nit.

Una estona més tard, quan el mariner començava a adormir-se, es va apropar al vaixell un tauró. Només veure'l, en Daniel es va espantar una mica al veure que el seu inseparable acompanyant va defensar-lo plantant cara al tauró fins que aquest va decidir allunyar-se. Va alegrar-se molt i es va sentir protegit. No es van separar fins que, veient com es començava a fer de dia, de lluny va sentir el soroll del motor d'un vaixell remolcador, que per fi l'havia localitzat i l'anava a rescatar.

Llavors va ser quan en Daniel i la seva amiga Beluga es van passar un cop més la pilota com si s'acomiadessin, però el mariner va decidir regalar-li la pilota de rugby com a record d'aquella amistat que havien fet. Va sentir com si el cetaci s'acomiadés agraït amb una mena de soroll que no havia sentit mai, al mateix temps que feia un salt movent ràpidament la seva cua saludant-lo. Aquella imatge el va emocionar molt i va pensar que mai oblidaria aquella màgica nit. Potser algun dia es tornarien a trobar.